

M. F. N. 22/280 1959

Piety 10/5-59
Ho.62.

MUSEOVIRASTO
RAKENUSHISTORIALLINEN

Kertomus tarkastuskäynnistä Honkajoen kirkossa 2.3.1959.

Tarkastuksessa olivat läsnä kirkkoherra Toivo Mäenpää, seurakunnan taloudenhoitaja Erkki Pietarinen ja suntio Tauno Hautaniemi.

Tarkastuksessa tehtiin alustava suunnitelma kirkon korjauksista varten, ja käytettävissä olevien niukkojen rahavarojen vuoksi päätettiin korjausohjelma jakaa osiin eri vuosina tehtäviksi seuraavasti:

1. vaihe A. Kirkkoon hankitaan uudet lämmityslaitteet nykyisten kaminoiden tilalle. Seurakunta odottaa parastaikaa tarjousta lämminilmakehitinjärjestelmän asentamisesta. Lämpökeskuksen paikaksi tuntuu sopivimmalta kirkon itä- ja pohjoissakaran välinen nurkkaus, jonne betoninen rakennelma sijoitetaan n. 1,5 metrin päähän seinästä niin matalana kuin mahdollista. Täältä johdetaan lämmin ilma sakariston lattian alitse lähelle sen eteläseinää, niin että tulokanavan pystyosa jää rakennettavan tuulikaapin tai pesuhuoneen sisään. Pystykanavasta puhalletaan ilma sakaristoon ja kuoriseinän lävitse kirkkoon. Kun aukkoa ei voi sijoittaa lattian rajaan eikä myöskään sellaiseen kohtaan, jossa se rikkoisi seinien draperiamaalaukset, pidettiin ainoana mahdollisuutena sijoittaa n. 1,5 m² suuruinen säleiköllä varustettu puhallusaukko alttarin eteläpuolella olevan valeoven kohdalle niin että oven vuorilistat jäävät ennalleen ja säleikön alapuolelle jäävä paneloitu osa ovea peitetään säleikön värisellä laudoituksella. Kiertoilman paluu järjestetään alttarikorokkeen sivureunoihin. Polttoöljysäiliö sijoitetaan maan alle lähelle kattilahuonetta.

B. Katon lämmöneristys järjestetään lautaholvin yläpuolelle esim. vuorivanu- tai lasivillamatolla, jonka alle pannaan kerros eristyspaperia (esim. Sitkopaperi tai oksamassapahvi). Vaikeasti päästävissä paikoissa lähellä räystästä voidaan käyttää purutäytettä. Katon huonot laudat uusitaan ja tarvittaessa naulataan irtaantuneet kohdat galv.nauloilla.

C. Ikkunoiden ulkopuitteiden ja karmien lahot osat uusitaan täysin nykyisten mukaisiksi.

Ulko-ovet pohjois- ja eteläsakaroissa tehdään kaksinkertaisiksi niin että uudet sisäovet muotoillaan samanlaisiksi kuin nykyisten ovien sisäpinta. Jos käynti kirkkoon tavallisissa oloissa ohjataan länsipäädyn eteisen kautta, käy uusien tuulikkapien teko tarpeettomaksi.

Sakaristoon tehdään ulko-ovi eteläseinään, ja tuulikaapin yhteyteen sijoitetaan uusi sähköpäätauluhuone, pesuhuone, johon varataan tila myöhemmin tehtävää WC:tä varten, sekä messukasukkakaappi, niin että sakariston eteläpään väliseinä ulottuu yhtäjaksoisena kuorin seinästä ulkoseinään.

D. Ulkoseinien lämmityskykyä kokeillaan ensimmäisenä lämmityskautena; tarpeen vaatiessa tehdään lämpöerityskerros seinän ulkopintaan sitten kun ulkolaudoitus uusitaan.

E. Lämpökanavatoiden yhteydessä korjataan alttarikehän sisäpuolella olevan osan korkeussuhteita sen piirustuksen mukaan, jonka konservaattori Th. Lindquist on v. 1956 seurakunnalle lähettänyt.

F. Vesikaton vuotavat kohdat on korjattava ja kaminoiden savutorvien kohdat tehtävä täysin ympäristön kaltaisiksi. Paanukaton alla ei saa käyttää kattohuopaa, vaan mieluummin tuolta, jos nykyinen tuohikerros vielä kellaa lisättyinä ja paikattuna. Halkeilleet ja lahot paanut on korvattava eheillä; tuntuu siltä, että vesikaton koko etelälape tulee uusitavaksi lähivuosina, ja siksi on harkittava, kannattaako koko lappeen uusiminen siirtää tuonnemmaksi, kun nyt kuitenkin tulee korjauksista ja paikkauksista kustannuksia. Kustannusarviota tehtäessä on syytä esittää molemmat vaihtoehdot vertailun helpottamiseksi.

2. vaihe.

G. Kirkon sisämaalaus uusitaan. Kattolaudoitus maalataan samalla värisävyllä kuin nykyinenkin.

H. Draperiamaalaukset konservoidaan. Työ annetaan Muinaistieteellisen toimikunnan hyväksymän henkilön tehtäväksi. Seinien maalaus muilta osin kunnostetaan Toimikunnan ohjeiden mukaisesti.

I. Penkit korjataan Th. Lindquistin seurakunnan tilauksesta tekemän piirustuksen mukaan.

Kun lattian lämmöneristystyöhön ryhdytään, kokeillaan käytännössä, kestävätkö penkit irroituksen ja uudelleen kiinnityksen, ja jos niin näyttää olevan asianlaita, harvennetaan penkkirivejä niin, että penkin selkänojasta toisen selkänojaan on etäisyyttä n. 80 - 85 cm. Käytävät on pidettävä nykyisissä kohdissaan ja vanhan levyisinä.

Lattian lämmöneristys on ainakin käytävien kohdalla tehtävä permantolaudoituksen alapuolelle, ja samalla tutkitaan täytepohjan mahdolliset lahoviat, jotka korjataan. Lattian alle järjestetään tuuletus tekemällä kivijalkaan ilma-aukkoja (15 x 15 cm). Penkkineliöiden kohdalla lämmöneristys voidaan tehdä nykyisen permannon päälle e.m. Lindquistin piirustuksen mukaan, ellei täytepohjassa näytä olevan lahovikaa.

Penkkien maalaustyön yhteydessä otetaan esiin alkuperäinen väri ja maalaus tehdään vanhaan sävyyn.

3. vaihe

J. Rakennuksen ulkolaudoitus uusitaan, jos osoittautuu tarpeelliseksi lisätä seinien lämmöneristyskykyä. Julkisivut maalataan, samoin ovet ja ikkunat.

K. Kirkon valaistussuunnitelmaa varten pyydetään ehdotuksia joltakin alan liikkeeltä. Sähköjohtoja uusittaessa päätaulu siirretään kohta C:n mukaisesti.

L. Urkulehterin takana olevan tornin muodostama huonetilä yhdistetään ovella lehteriin kirkkokuoron vaatteita, nuotteja y.m. varten. Huone jää ilman lämmityslaitteita.

Helsingissä 11. 3. 1959

Esko Järventaus

Esko Järventaus
Arkkitehti

Arkkitehti